

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.572/2016/7.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Juhász Péter ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Gondos Gabriella ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése és
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.988/2015/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
3.M.681/2013/38.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.988/2015/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.
Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 30.000 (harmincezer) forint és 8.100 (nyolcezer-egyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.
A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2010. március 8-ától állt az alperes alkalmazásában termékmenedzser munkakörben. 2011-ben bekerült az alperes nemzetközi anyacégének (R.I.) nemzetközi vezető fejlesztési programjába, amelynek keretében 2012. novemberében részt vett egy intenzív vezetői személyiségteszten. Ennek eredményei alapján javasolták, hogy pályázzon az anyacég nemzetközi vezetői állása egyikére. A felperes pályázatot nyújtott be egy s. nemzetközi pozícióra, amely döntésben az alperes korábbi ügyvezetője is támogatta.
- [2] Az alperes képviselői 2011. májusában, 2012. januárjában és 2012. októberében kifogásokkal éltek a felperes munkavégzésével összefüggésben, majd 2013. április 8-án írásbeli figyelmeztetésben részesítették elsődlegesen az orvosi osztály menedszereivel való együttműködés hiánya, és ugyanezen munkatársaknak a felperes döntéseibe való bevonásának elmaradása miatt. A figyelmeztetés utolsó bekezdésében az alperes rögzítette, hogy amennyiben a felperes a továbbiakban is az alperes által kifogásolt magatartást tanúsítja, az felveti a munkaköre betöltésére való alkalmatlanság kérdését. A felperes a figyelmeztetés tartalmával nem értett egyet, azt nem írta alá, ezért a munkáltató postán küldte meg a részére.
- [3] A felperesnek 2013. március végén jelentkező szédüléssel kapcsolatos panaszai ezt követően fokozódtak, ezért április 1-jén felkereste a háziorvosát, aki 2013. április 2-ától keresőképtelen állományba vette. A táppénzes időszak alatt a felperes jogi képviselőhöz fordult, és rajta keresztül írásban az alperes tudomására hozta a kifogásait mellékelve az álláspontját alátámasztó okiratokat, és kérte a figyelmeztetés visszavonását. Az írásbeli figyelmeztetésre adott válaszban a felperes képviselője azt is rögzítette, hogy amennyiben ez nem történik meg, akkor egyéb jogi eszközöket fognak igénybe venni, amelynek költségét kénytelenek lesznek az alperesre hárítani csakúgy, mint érvényesíteni minden felperest ért vagyoni és nem vagyoni jellegű hátrányt.
- [4] A felperes 2013. április 30-áig volt keresőképtelen állományban, majd május 2-án munkába állt. Ezen a napon az alperes képviselőjében a közvetlen felettese, dr. N.P., valamint P.K.A. HR munkatárs és dr. M.G. vállalati jogász megbeszélésre hívták. Ennek során közölték, hogy bár más is kapott írásbeli figyelmeztetést, olyan még nem történt, hogy valaki annak visszavonását kérte volna. Állították, hogy a közös együttműködés veszélybe került, és felvetődött, miszerint a felperes jogviszonya közös megegyezéssel szűnjön meg. A munkavállaló jelezte, hogy milyen feltételekkel tudja elfogadni ezen jogviszony megszüntetési módot, amelynek

megfontolására az alperes gondolkodási időt kért. A munkáltató közölte, hogy a döntés meghozataláig nem szeretnék, ha a felperes ténylegesen munkát végezne. A felperes egészségi állapota mivel nem volt „tökéletes”, a felek abban maradtak, hogy néhány napig még táppénzen lesz.

- [5] A felperes ezt követően tájékoztatta a jogi képviselőjét a megbeszélésen elhangzottakról, aki a 2013. május 3-án kelt levelében kérte az alperest, hogy a 2013. május 2-ai megbeszélésről készült jegyzőkönyvet bocsássa a rendelkezésére figyelemmel arra, hogy a felperes arról tájékoztatta, miszerint a munkáltató egyebek mellett azt kérte tőle, hogy „menjen táppénzre”.
- [6] 2013. május 3-án pénteken 19 óra 21 perckor dr. N.P., a felperes közvetlen szakmai felette e-mailben javasolta N.P. ügyvezetőnek a felperes munkavégzés alóli azonnali felmentését hivatkozva arra, hogy nem látja biztosítottnak az alperes érdekeinek megfelelő képviselést.
- [7] A munkáltató 2013. május 6-án meghívót küldött a felperesnek egy május 7-ei megbeszélésre. A felperes azonban május 7-én reggel a szédüléssel panaszai miatt a Fül- Orr- Gégészeti Klinikára került, ahol infúziós értágító kezelést kapott. SMS-ben jelezte az alperesnek, hogy a kezelés miatt nem tud megjelenni. Az alperes 2013. május 7-én e-mailben tájékoztatta a munkatársakat arról, hogy a felperes jogviszonyát megszüntették, erről a felperes ezt követően telefonon, egy kolléganőtől szerzett tudomást. A felperes 2013. május 7-étől 10 napon keresztül kórházi kezelésre szorult.
- [8] Az alperes 2013. május 7-én kelt felmondásával 35 nap felmondás idő biztosításával szüntette meg a felperes munkaviszonyát a magatartása miatt kialakult bizalomvesztésre hivatkozással. A felmondás összefoglaló indokolása szerint az alperes által konstruktívnak szánt figyelmeztetésre és az egyeztetési kísérletekre adott válaszai egyértelművé tették, hogy a jövőben a zavartalan együttműködésre nincs esély. A felperes az írásbeli figyelmeztetésre azzal válaszolt, hogy hetekkel később ügyvéd útján megküldte az ellenvéleményét, és felszólította a munkáltatót arra, hogy vonja vissza a figyelmeztetést, ellenkező esetben kilátásba helyezte, hogy vagyoni és nem vagyoni jellegű károkozás miatt egyéb jogi eszközöket vesz igénybe. Olyan munkáltatói nyilatkozatokra hivatkozott, amelyek nem hangzottak el, valótlanul állította, hogy a munkáltató küldte betegállományba.
- [9] Az alperes 2013. május 8-án válaszolt a felperes jogi képviselőjének 2013. május 3-án kelt levelére, amelyben kifejtette, hogy nem hangzott el az előző napon olyan utasítás, amely szerint a felperest a munkáltató betegállományba küldené.
- [10] A felperes 2013. május 7-étől június 28-áig keresőképtelen állományban volt hirtelen, rohamszerűen jelentkező szédüléssel panaszai miatt, amely tünetek kialakulásához, fellángolásához a munkahelyi körülmények is hozzájárultak. A felperes 2013. május 3. és augusztus 30. között négy alkalommal pszichoterápiás kezelést

vett igénybe a munkahelyi problémái, vagy a munkahelye, illetve ezzel összefüggésben nemzetközi karrierlehetőségének elvesztése miatt jelentkező szorongásos panaszai miatt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [11] A felperes módosított keresetében a munkaviszony jogellenes megszüntetésének megállapítására figyelemmel az Mt. 82. § (2) bekezdés alapján kártérítést, a 82. § (3) bekezdés b) pont, illetve a 77. § (5) bekezdés b) pont alapján végkielégítést, továbbá az Mt. 173. § (2) bekezdés alapján általános kártérítés formájában 2.000.000 forint vagyoni kára és perköltsége megfizetését kérte. Arra hivatkozott, hogy a felmondás indokolása nem valós és nem okszerű, illetve a munkáltató joggal való visszaélést tanúsított a munkaviszony megszüntetése során, ezért intézkedése jogellenes. A munkavállaló jogos érdekét védve fordult jogi képviselőhöz és kérte az alaptalan figyelmeztetés visszavonását tekintettel annak lehetséges következményeire és arra, hogy munkaügyi jogvita kezdeményezhető a munkáltatói intézkedéssel kapcsolatban.
- [12] A 2013. május 2-ára összehívott megbeszélésen az alperes közölte, hogy a felperes érdemi válasza után a továbbiakban nem kívánja fenntartani a munkaviszonyt. A megbeszélés célja és kimenetele a jogviszony megszüntetésének formája volt, ahol az alperes a felperes közvetlen felettesével, a HR részleg munkatársával és a jogással képviseltette magát. Érvelése szerint nem okszerű a felmondás azon hivatkozása, hogy az együttműködés ellehetetlenülésének oka a felperes magatartása volt, mivel a figyelmeztetés tisztázására és ezáltal egy esetleges munkaügyi jogvita elkerülésére kizárólag a felperes tett lépéseket.
- [13] A kereseti kérelem összecszerűségére nézve a felperes az Mt. 169. § (1) bekezdés alapján egy havi kárának (elmaradt jövedelmének) összegét - a 18,5 %-os mértékű járulékokkal csökkentve - 1.530.631 forintban határozta meg utalva arra, hogy a 2012. évre 6.245.301 forint bónuszban is részesült.
- [14] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Hivatkozása szerint a felmondás indoka nem a jogi képviselő igénybevétele volt, hanem azok a körülmények, amelyeket a felmondás pontosan és egyértelműen tartalmaz, konkrétan a felperes munkaviszonyával kapcsolatos magatartása miatt kialakult, és annak fenntartását lehetetlenné tevő bizalomvesztés.

Az első- és másodfokú ítélet

- [15] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.681/2013/38. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát a 2013. május 7-én kelt felmondásával. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek jövedelempótló kártérítést, végkielégítést, valamint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az alperest

illeték és állam által előlegezett költség viselésére kötelezte, míg a felperesnek is illetéket, valamint állam által előlegezett költséget kellett fizetnie pervesztessége szerint.

- [16] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 64. § (1) bekezdés b) pontjára, (2) bekezdésére, 66. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. §-ának (1) bekezdésére.
- [17] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján arra a következtetésre jutott, hogy abból a magatartásból, miszerint a felperes a vele közölt írásbeli figyelmeztetésre a felmondásban megjelölt módon reagált, nem következik, hogy a munkatársaival ne tudna a továbbiakban együttműködni, és nem értékelhető olyan magatartásnak, amely megalapozná a munkáltató bizalomvesztését.
- [18] A felperes jogi képviselője által írt 2013. május 3-ai levél tartalma alapján arra irányult, hogy tisztázza az előző napi megbeszélésen elhangzottakat. A téves, adott esetben valótlan tartalmú felperesi közlés a jogi képviselő felé egy utólagos emlékeztető felvételével tisztázható lett volna, és ezen felperesi magatartás sem tekinthető olyan lényeges tényben vagy körülményben történt, a munkáltató jogos érdekeit súlyosan sértő nyilatkozatnak, amely megalapozza a munkáltató bizalomvesztését. Helyesen hivatkozott a felperes arra, hogy a bírói gyakorlat a munkavállalónak a munkáltató érdekeit súlyosan sértő magatartását tartja olyannak, amely a munkaviszony megszüntetésére okot adhat bizalomvesztés címén. A felmondásban kifogásolt „reakciók” nem tekinthetők ilyennek, ezért az alperes felmondásának indokolása okszerűtlen, így jogellenes volt.
- [19] Mivel a felperes kára az ítélethozatal napjáig felmerült kár elmaradt jövedelme összege, és az eléri az Mt. 82. § (2) bekezdésében foglalt maximális mértéket, a bíróság 15.912.000 forint jövedelempótló kártérítés megfizetésére kötelezte az alperest. Utalt arra, hogy a bónusz (célprémium) címén kifizetett összeg a felek egyező előadása alapján minden évben megillette a munkavállalót, sor került a célok meghatározására és a teljesítmény kiértékelésére is. Ezért a bíróság álláspontja szerint ez elmaradt jövedelem volt, a felperest ért kár meghatározásánál ezt figyelembe kell venni.
- [20] A felperes a végkielégítés szempontjából egy havi távolléti díjának mértékét 2.267.073 forintban jelölte meg arra hivatkozva, hogy annak része az Mt. 148. § (1) bekezdés a) pontja szerint az esedékesség napján érvényes alapbér, és az esedékességet megelőző hat hónapra kifizetett teljesítménybér. A bíróság álláspontja szerint az Mt. 80. § (2) bekezdés alapján a végkielégítés kifizetésének esedékessége leghamarabb a keresőképtelenség lejártának és a felmondási idő kezdetének napja (július 1.), illetve legkésőbb a munkaviszony megszűnésének napjától számított ötödik munkanap (augusztus 11.) lehetett.
- [21] Az Mt. 150. § (2) bekezdése szerint a teljesítménybért az irányadó

időszakra jutó arányos részben kell figyelembe venni.

- [22] A bíróság utalt az Mt. 166. § (1) bekezdésére, és az Mt. 177. §-ában foglaltakra. Rögzítette, hogy a szakvélemény szerint szakértői módszerekkel nem határozható meg, hogy a keresőképtelenség szintjét elérő panaszok milyen arányban erednek a felperes sorsszerű megbetegedéséből és a munkahelyi körülmények által kiváltott stressz-hatásból, ezért a felperes részére általános kártérítés címén 1.000.000 forint megfizetését találta a bíróság indokoltnak.
- [23] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.988/2015/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét helybenhagyta és az alperest perköltségben marasztalta, továbbá a munkáltatónak az ítélet szerint viselnie kell a fellebbezési illetéket.
- [24] A másodfokú bíróság ítélete szerint azon indok, amely szerint a felperes a figyelmeztetésre ügyvéd útján válaszolt, megküldte ellenvéleményét, kérte a munkáltatót, hogy vonja vissza a figyelmeztetést, ellenkező esetben vagyoni és nem vagyoni hátránya miatt jogi eszközöket vesz igénybe, a valóságnak megfelel. Ebből azonban nem következik, hogy a felperes képtelen az együttműködésre. Az pedig, hogy a munkavállaló a probléma megoldására törekedett, azzal igazolható, hogy az írásbeli figyelmeztetésre részletesen reagált, csatolta álláspontját és az azt alátámasztó bizonyítékokat. Azzal, hogy jogi képviselőt vett igénybe, a felperes csupán élt az Mt. 21. §-ában biztosított jogával.
- [25] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a jogi képviselő közreműködését, a felperes figyelmeztetésre adott válaszát, valamint a 2013. május 3-án kelt ügyvédi levelet az alperes alaptalanul és eltúlzottan értékelte támadásnak.
- [26] A felperesnek jogos érdeke volt, hogy a figyelmeztetésben foglaltakat megcáfolja, és annak visszavonását kérje. Az alperes volt az, aki ettől teljes mértékben elzárkózott, és azt, hogy a figyelmeztetés visszavonása nem is állt szándékában, a felmondás is tartalmazta. Ezért a munkavállaló helytállóan hivatkozott arra, hogy az alperes magatartása az Mt. 6. § (2) bekezdésében foglalt munkajogi alapelvbe ütközött.
- [27] A másodfokú bíróság osztotta azon elsőfokú álláspontot, miszerint a 2012. évi bónusznak az elmaradt jövedelem szempontjából nem volt jelentősége az Mt. 82. § (2) bekezdése alapján, továbbá utalt a bíróság az Mt. 169. § (1) bekezdésére, és a 3/2014. (III.31.) KMK vélemény 3. pontjára.
- [28] A másodfokú bíróság megalapozottnak találta az elsőfokú bíróság okfejtését a szakértői véleményben foglaltakra figyelemmel. Az Mt. 173. § (2) bekezdésére utalással azonban kifejtette, hogy ezen összeg nem általános kárként jár a felperesnek, hanem jövedelempótló kártérítés címén.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [29] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hozva az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte a felperes felülvizsgálati költségben való marasztalásával.
- [30] Az alperes jogszabálysértésként utalt a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésére azzal, hogy a másodfokú bíróság iratellenes és megalapozatlan tényállást fogadott el az elsőfokú bíróság részéről. Jogszabálysértő az is, hogy a másodfokú bíróság a felmondást illetően az Mt. 52. § (1) bekezdésének d) pontját és a 64. § (2) bekezdését, a kártérítésnél pedig az Mt. 166. § (1) és (2) bekezdését tévesen értelmezte, így jogsértő határozatot hozott.
- [31] A felülvizsgálati érvelés szerint a tanúk egyezően nyilatkoztak arról, hogy a társaság nem kérte a felperestől, hogy „menjen táppénzre”. Ez egyértelműen megállapítható N.P., K.P.A., M.G. előadásából. A munkavállaló mondta azt, hogy „továbbra sem érzi jól magát, és visszamegy táppénzre”.
- [32] A másodfokú bíróság alaptalanul hivatkozott a felperes „következetes állítására”. K.P.A.tanú nem azt mondta a felperesnek, hogy menjen táppénzre, hanem azt, hogy fogadja meg az orvosa tanácsát.
- [33] Nem érthető, hogy a másodfokú bíróság miféle „félreértésekre” utal, amikor kifejti, hogy egy emlékeztetővel azok elkerülhetőek lettek volna. A felperes semmit nem kívánt bizonyítani, semmiben nem volt bizonytalan, hanem tényként közölte - valótlanul -, hogy jogellenes utasítással táppénzre küldték.
- [34] Az alperes tevékenysége során különös jelentőséget tulajdonít a munkatársakkal való és az egymás közötti együttműködésnek, és nemcsak az Mt. 6. § (2) bekezdésében írt együttműködési kötelezettség teljesítése miatt, hanem azért is, mert ezt az eredményesség zálogának tekinti. A másodfokú bíróság az együttműködési kötelezettséget csak a társaság eljárása során hiányolta (alaptalanul), a felperes esetében viszont attól lényegében eltekintett.
- [35] Az írásbeli figyelmeztetésben felhívták a felperes figyelmét arra, hogy számos körülményt kifogásolnak a munkavégzése során, így azt, hogy kioktató és lekezelő stílusban kommunikál a munkatársakkal, hogy a velük való együttműködést elmulasztja, és emiatt valamennyi munkatársa panaszkodik rá.
- [36] A másodfokú bíróság szerint zavartalan együttműködés alakítható ki vagy tartható fenn azzal a munkavállalóval, aki egy figyelmeztetés visszavonását követeli anélkül, hogy egyetlen kifogást megfontolna, és a munkáltató részéről elvárt magatartás tanúsítására még csak kísérletet sem tesz.
- [37] Az alperes a felperes észrevételeit megfontolta, azonban nem volt olyan konkrétum, amelyet az érintettek bevonásával „tisztázni” kellett volna.

- [38] A felperes nem valamely már bekövetkezett kára miatti eljárásra hivatkozott, ez pedig támadásnak tekintendő. A reakcióit nem lehetett másképp értékelni, mint ami az Mt. 6. § (2) bekezdése szerinti kölcsönös együttműködési kötelezettségbe ütközik.
- [39] Elfogadhatatlan az a megállapítás, hogy egy bizalmi munkakört betöltő személy esetében ne volna a munkáltató érdekeit súlyosan sértő magatartás az, hogy a többszöri figyelmeztetésre hetekkel később adott írásbeli válaszában minden felmerült probléma megoldása elől elzárkózik, sőt, a jövőbeni vagyoni és nem vagyoni kárainak jogi úton való érvényesítését helyezi kilátásba a figyelmeztetés visszavonásának elmaradása esetére. A felperes a jogellenes utasítás kiadására vonatkozóan valótlanságot állított a munkáltatójáról.
- [40] A kártérítési felelősség megállapítása körében az alperes arra hivatkozott, hogy a perbeli szakvélemény nemcsak az érintett személy vizsgálatán, hanem annak egyoldalú előadásán, és nem a rendelkezésre álló orvosi dokumentáción, hanem olyan orvosi iratokon alapult, amelyek rendelkezésre sem álltak. Ezért megkérdőjelezhető, hogy aggálytalanul elfogadható-e a hiányos és ellentmondásokkal terhelt szakvélemény.
- [41] Az események és a felperes betegsége között nem áll fenn okozati összefüggés, ezért nem állapítható meg, hogy a felperes betegsége és az amiatti keresetvesztése a munkaviszonnyal összefüggésben keletkezett volna. Nem nyert bizonyítást a szakvélemény alapján sem a felperes kárigényének jogalapja, tehát az, hogy az alperest felelősség terhelne a felperes betegállományba kerüléséért, hiszen nem volt kétséget kizáróan bizonyított, miszerint a munkavállaló akkori betegségei a munkaviszonnyal összefüggésben keletkeztek volna.
- [42] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult az alperes felülvizsgálati eljárási költségben marasztalásával.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [43] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [44] A Pp. 275. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. §-ának (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat

megváltoztatását milyen okból kívánja.

- [45] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előző pontokban meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016.(II.15.) PK vélemény 4-6. pont].
- [46] Az alperes felülvizsgálati kérelme a munkaviszony megszüntetés jogellenessége vonatkozásában több anyagi és eljárási jogi jogszabálysértésre hivatkozott a jogszabályhely felsorolásával. A jogszabálysértéseket igazoló jogi álláspont részletes kifejtése azonban az egyes jogszabályhelyekre vonatkozóan elmaradt. A Kúria következetes gyakorlata szerint e követelménynek nem felel meg, ha a fél a jogi érvelését nem a megsértett jogszabályhelyre vetítve adja elő, a jogi érvelés megsértésekor a megsértett jogszabályhelyet nem jelöli meg, azokat egy helyen, egyszerre sorolja fel (Mfv.I.10.202/2016., Mfv.I.10.352/2016.). Ezért a Kúria csak a fenti követelményeknek megfelelő jogszabálysértésre hivatkozásokat vehette figyelembe, így kizárólag az alperesnek az Mt. 6. § (2) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettség körében előadott érvelése lehetett a jelen eljárás tárgya.
- [47] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján pedig a másodfokú bíróság az alperes által állított bizalomvesztést vizsgálta, és ezzel összefüggésben jutott arra a következtetésre, hogy az alperes eljárásával az Mt. 6. § (2) bekezdését sértette meg, amely a jogviszony megszüntetés jogellenességének megállapítására is kihatott. A bíróság álláspontjának részletes indokát adta ítéletében, rögzítette, hogy mely bizonyítékok alapján jutott erre a következtetésre, és az együttműködési kötelezettség megsértésének mibenlétét is alátámasztotta.
- [48] Az alperes a bizonyítékok téves mérlegelését állítva hivatkozott arra, hogy a felperes megsértette az együttműködési kötelezettségét (Mt. 6. §), amit a bíróságok tévesen értékelték. Ezzel összefüggésben azonban a Pp. 206. §-át konkrétan nem, csak az összefoglaló részben jelölte meg, ami pedig nem tette lehetővé a bizonyítékok eltérő értékelését.
- [49] Az alperes a Pp. 221. §-ára, mint megsértett jogszabályhelyre a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott, így az ítélet

indokolási kötelezettség esetleges megsértésével a Kúria nem foglalkozhatott.

- [50] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [51] Kötelezte a pervesztes alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.
- [52] Az alperes illetékfizetési kötelezettsége az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésén alapul.
- [53] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. május 24.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró